

“मीठे बच्चे- सबैलाई आशीर्वाद दिने आनन्दका सागर एक बाबा हुनु हुन्छ। बाबालाई नै दुःखहर्ता,
सुखकर्ता भनिन्छ, उहाँ सिवाय कसैले पनि दुःख हर्न सक्दैन।”

प्रश्न:- भक्तिमार्ग र ज्ञानमार्ग दुवैमा गोदमा लिने रिवाज छ तर दुवैमा अन्तर के छ?

उत्तर:- भक्तिमार्गमा यदि कसैको पासमा एडाप्ट हुन्छन् भने गुरु र चेलाको सम्बन्ध रहन्छ, संन्यासी पनि एडाप्ट भएमा आफूलाई अनुयायी कहलाउँछन्, तर ज्ञानमार्गमा तिमी अनुयायी वा चेला होइनौ। तिमी बाबाको बच्चा बनेका छौ। बच्चा बन्नु अर्थात् वर्साको अधिकारी बन्नु।

गीत:- ओम नमो शिवाय...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो हो परमपिता परमात्मा शिवको महिमा। भन्छन् पनि- शिवाय नमः। रुद्राय नमः वा सोमनाथ नमः भन्दैनन्। शिवाय नमः भन्छन् र धेरै स्तुति पनि उहाँको हुन्छ। अब शिवाय नमः हुनुभयो बाबा। परमपिताको नाम भयो शिव। उहाँ निराकार हुनु हुन्छ। यो, हे परमपिता! कसले भन्यो? आत्माले। केवल ‘ओ फादर’ भन्ने हो भने ती शारीरिक पिता भए। ‘ओ गड फादर’ भन्दा रूहानी बाबा हुनुभयो। यी बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। देवताहरूलाई पारसबुद्धि भनिन्छ। देवताहरू त विश्वको मालिक थिए। अहिले कोही मालिक छैनन्। यसको कोही छैन। राजालाई पनि पिता, अन्नदाता भनिन्छ। अहिले त राजाहरू छैनन्। अब शिवाय नमः कसले भन्यो? उहाँ बाबा हुनु हुन्छ भनेर कसरी थाहा होस्? ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू त धेरै छन्। यिनीहरू शिवबाबाको नाति-नातिना ठहरिए। ब्रह्माद्वारा यिनीहरूलाई एडाप्ट गर्नुहुन्छ। सबैले भन्छन्- हामी ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं। ठीक छ, फेरि ब्रह्मा कसका बच्चा हुन्? शिवका। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर तीनै शिवका बच्चा हुन्। शिवबाबा हुनु हुन्छ सबै भन्दा उच्च भगवान्, निराकार वतनमा रहनेवाला। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर हुन् सूक्ष्मवतनवासी। ठीक छ, मनुष्य सृष्टि कसरी रचियो? भन्नुहुन्छ- ड्रामाअनुसार म ब्रह्माको साधारण तनमा प्रवेश गरेर यिनलाई प्रजापिता बनाउँछु। मलाई प्रवेश नै यिनमा गर्नु छ जसलाई ब्रह्मा नाम दिइएको छ। एडाप्ट गरेपछि नाम बदलिन्छ। संन्यासीले पनि नाम बदल्छन्। पहिले गृहस्थीहरूको पासमा जन्म लिन्छन् फेरि संस्कार अनुसार सानैमा शास्त्र आदि पढ्छन्, फेरि वैराग्य आउँछ। संन्यासीहरूको पासमा गएर एडाप्ट हुन्छन्, भन्छन्- उहाँ मेरो गुरु हुनु हुन्छ। उनलाई पिता भन्दैनन्। चेला वा अनुयायी बन्छन् गुरुका। गुरुले चेलालाई एडाप्ट गर्छन्, तिमी मेरो चेला वा अनुयायी हो। यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी मेरो बच्चा हो। तिमी आत्माले बाबालाई भक्तिमार्गमा बोलाउँदै आयौ, किनकि यहाँ दुःख धेरै छ, त्राहि-त्राहि भइरहेको छ। पतित-पावन बाबा त एकै हुनु हुन्छ। निराकार शिवलाई आत्माले नमः गर्छ। बाबा त हुनु हुन्छ नै। ‘तिमी माता-पिता’ यो पनि गड फादरको लागि नै गाइन्छ। पिता हुनु हुन्छ भने माता अवश्य चाहिन्छ। माता-पिता विना रचना हुँदैन। बाबालाई बच्चाहरूको पासमा आउनु नै छ। यो सृष्टि-चक्र कसरी दोहोरिन्छ, यसको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्नु, यसलाई भनिन्छ, त्रिकालदर्शी बन्नु। यति सबै करोडौं पात्रहरू छन्, हर एकको पार्ट आ-आफ्नो छ। यो बेहदको ड्रामा हो। बाबा भन्नुहुन्छ- म रचयिता, निर्देशक, मुख्य एक्टर हुँ। एक्ट गरिरहेको छु नि। मेरो आत्मालाई सुप्रिम भनिन्छ। आत्मा र परमात्माको रूप एउटै छ। वास्तवमा आत्मा हो नै बिन्दी। भृकुटीका बीचमा आत्मा स्टार रहन्छ हैन? बिलकुल सूक्ष्म छ। त्यसलाई देख्न सकिदैन। आत्मा पनि सूक्ष्म छ भने आत्माको

बाबा पनि सूक्ष्म हुनु हुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमी आत्मा बिन्दी समान छौ। म शिव पनि बिन्दी समान छु। तर म सुप्रिम, क्रिएटर, डाइरेक्टर हुँ। ज्ञान सागर हुँ। ममा सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान छ। म ज्ञानसागर, आनन्दको सागर, सबैलाई आशीर्वाद दिन्छु। सबैलाई सद्गतिमा लिएर जान्छु। दुःखहर्ता, सुखकर्ता एकै बाबा हुनु हुन्छ। सत्ययुगमा दुःखी कोही हुँदैन। लक्ष्मी-नारायणको नै राज्य छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— म यस सृष्टिरूपी वृक्षको बीजरूप हुँ। मानौं, आँपको वृक्ष छ, त्यो त जड बीज हो, त्यो बोल्दैन। यदि चैतन्य हुने भए बोल्थ्यो— म बीजबाट यस्ता हाँगा-बिँगा, पात आदि निस्कन्छन्। अब यो हो चैतन्य, यसलाई कल्प वृक्ष भनिन्छ। मनुष्य सृष्टि वृक्षको बीज परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म नै आएर यसको ज्ञान सम्झाउँछु, बच्चाहरूलाई सदा सुखी बनाउँछु। दुःखी बनाउँछु मायाले। भक्तिमार्गलाई पूरा हुनु छ। ड्रामालाई अवश्य फेरिनु छ। यो हो बेहद विश्वको इतिहास-भूगोल। चक्र घुमिरहन्छ। कलियुग बदलिएर फेरि सत्ययुग हुनु छ। सृष्टि त एउटै छ। भगवान् एक हुनु हुन्छ। उहाँको कोही पिता छैन। उहाँ नै टिचर पनि हुनु हुन्छ, पढाइरहनु भएको छ। भगवानुवाच— म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। मनुष्यले त माता-पितालाई चिनेका छैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— निराकार शिवबाबाको हामी निराकारी सन्तान हौं। फेरि साकारी ब्रह्माका पनि सन्तान हौं। निराकार बच्चाहरू सबै भाइ-भाइ हुन् र ब्रह्माका बच्चा भाइ-बहिनी हुन्। यो हो पवित्र रहने युक्ति। भाइ-बहिनी विकारमा कसरी जान सक्छन्! विकारको आगो लाग्छ नि। काम अग्नि भनिन्छ, त्यसबाट बच्ने युक्ति बाबा बताउनु हुन्छ। एक त प्राप्ति धेरै उच्च छ। यदि हामी बाबाको श्रीमत्तमा चल्छौं भने बेहदका बाबाको वर्सा पाउनेछौं। यादबाट नै सदा स्वस्थ बन्छन्। प्राचीन भारतको योग प्रसिद्ध छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्दा-गर्दै तिमी पवित्र बन्छौ, पाप भस्म भएर जान्छ। बाबाको यादमा शरीर छोड्यौ भने मेरो पासमा आउँछौ। यो पुरानो दुनियाँ खत्तम हुन्छ। यो त्यही महाभारतको लडाईं हो। जो बाबाको बनेका छन् तिनीहरूको नै विजय हुनु छ। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। भगवानले राजयोग सिकाउनु हुन्छ— स्वर्गको मालिक बनाउनको लागि। फेरि माया रावणले नर्कको मालिक बनाउँछ। त्यो श्राप मिलेजस्तै हो।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! मेरो मतमा तिमी स्वर्गवासी भव। फेरि जब रावण राज्य सुरु हुन्छ तब रावणले भन्छ— हे ईश्वरका बच्चाहरू! नर्कवासी भव। नर्कपछि फेरि स्वर्ग अवश्य आउनु छ। यो नर्क हो नि। कति मारामारी चलेको छ। सत्ययुगमा लडाईं-झगडा हुँदैन। भारतवर्ष नै स्वर्ग थियो, अरू कुनै राज्य थिएन। अहिले भारत नर्क छ, अनेक धर्महरू छन्। गाइन्छ— अनेक धर्मको विनाश, एक धर्मको स्थापना गर्न मलाई आउनु पर्छ। म एकै पटक अवतार लिन्छु। बाबालाई आउनु छ— पतित दुनियाँमा। बाबा तब आउनु हुन्छ जब पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु छ। त्यसको लागि लडाईं पनि चाहिन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी अशरीरी आएका थियौ, ८४ जन्मको पार्ट पूरा गरेर फेरि फर्केर जानु छ। म तिमीलाई पतितबाट पावन बनाएर वापस लिएर जान्छु। हिसाब त छ नि। ५ हजार वर्षमा देवताहरूले ८४ जन्म लिन्छन्। सबैले त ८४ जन्म लिदैनन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर र वर्सा लेऊ। सृष्टिको चक्र बुद्धिमा घुम्नु पर्छ। हामी कलाकार हौं नि। कलाकार भएर ड्रामाको रचयिता, निर्देशक, मुख्य कलाकारलाई चिन्दैनन् भने तिनीहरू बेसमझ ठहरिए। यसबाट दुनियाँ कति कङ्गाल बनेको छ। फेरि

बाबा आएर समृद्ध बनाउनु हुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमी स्वर्गमा थियौ फेरि तिमीलाई ८४ जन्म त अवश्य लिनु पर्‍यो। अहिले तिम्रो ८४ जन्म पूरा भए। यो अन्तिम जन्म बाँकी छ। भगवानुवाच, भगवान् त सबैको एक हुनु हुन्छ। कृष्णलाई अरू सबै धर्मावलम्बीले भगवान् मान्दैनन्। निराकारलाई नै मान्छन्। उहाँ सबै आत्माहरूको बाबा हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— म धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा आएर यिनमा प्रवेश गर्छु। राजाई स्थापना हुन्छ फेरि विनाश सुरु हुन्छ अनि म जानेछु। यो हो महायज्ञ, अरू जति पनि यज्ञ आदि छन् ती सबै यसमा स्वाहा हुन्छन्। सारा दुनियाँको किचडा यसमा पर्छ र फेरि कुनै यज्ञ रचिदैन। भक्तिमार्ग पूरा हुन्छ। सत्ययुग-त्रेतापछि फेरि भक्ति सुरु हुन्छ। अब भक्ति पूरा हुन्छ। त्यसैले यो महिमा सारा शिवबाबाको हो। उहाँका यति धेरै नाम दिएका छन्, जान्न त केही जान्दैनन्। उहाँ त शिव हुनु हुन्छ फेरि रुद्र, सोमनाथ, पितारीनाथ पनि भन्छन्। एकको अनेक नाम राखिदिएका छन्। जस्तो-जस्तो सेवा गर्नु भएको छ त्यस्तै नाम परेका छन्। तिमीलाई सोमरस पिलाइरहनु भएको छ। तिमी माताहरू स्वर्गको द्वार खोल्ने निमित्त बनेका छौ। वन्दना पवित्रको नै हुन्छ। अपवित्रले पवित्रको वन्दना गर्छन्। कन्यालाई सबैले ढोग्छन्। यी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूले यो दुनियाँको उद्धार गरिरहेका छन्। पवित्र बनेर बाबाबाट पवित्र दुनियाँको वर्सा लिनु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा-रहँदै पवित्र बन्नु छ, यसमा मेहनत छ। काम महाशत्रु हो। काम विना रहन सकेनन् भने पिट्न थाल्छन्। रुद्र यज्ञमा अबलाहरूमा अत्याचार हुन्छ। पिटाई खाँदा-खाँदा आखिर उनीहरूको पापको घडा भरिएपछि विनाश हुन्छ। धेरै बच्चीहरू छन्, जसले कहिल्यै देखेका छैनन्, लेख्छन्— बाबा मैले हजुरलाई चिनेको छु। हजुरबाट वर्सा लिनको लागि पवित्र अवश्य बन्नेछु। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— शास्त्र पढ्नु, तीर्थ आदि गर्नु, यी सबै भक्तिमार्गका स्थूल यात्रा त गर्दै आयौ। अब तिमीलाई फर्केर जानु छ। त्यसैले म सँग योग लगाऊ। अन्य सङ्ग तोडेर एक म सँग जोड्यौ भने तिमीलाई साथमा लिएर जानेछु फेरि स्वर्गमा पठाइदिन्छु। त्यो हो शान्तिधाम, यो हो दुःखधाम। अहिले यस दुःखधाममा रहँदा शान्तिधाम-सुखधामलाई याद गर्‍यौ भने फेरि तिमी स्वर्गमा आउँछौ। तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ। वर्ण फेरिदै जान्छन्। पहिलो हो ब्राह्मणहरूको शिखा फेरि देवता वर्ण, क्षत्रिय वर्ण बाजोली खेल्छन् नि। फेरि अहिले हामी ब्राह्मणबाट देवता बन्छौं। यो चक्र बदलिइरहन्छ, यसलाई जानेपछि चक्रवर्ती राजा बन्छौ। बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा चाहियो। त्यसैले अवश्य बाबाको मतमा चलनु पर्छ। तिमी सम्झाउँछौ— निराकार परम आत्माले आएर यस साकार शरीरमा प्रवेश गर्नु भएको छ। हामी आत्माहरू जब निराकारी हुन्छौ तब वहाँ रहन्छौं। यी सूर्य-चन्द्रमा बत्तीहरू हुन्। यसलाई बेहदको दिन र रात भनिन्छ। सत्ययुग त्रेता दिन, द्वापर कलियुग रात। बाबा आएर सद्गतिको मार्ग बताउनु हुन्छ। कति राम्रो ज्ञान मिल्छ। सत्ययुगमा हुन्छ सुख, फेरि थोरै-थोरै कम हुँदै जान्छ। सत्ययुगमा १६ कला, त्रेतामा १४ कला... यी सबै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। वहाँ कहिल्यै अकाल मृत्यु हुँदैन। रूने, लडाईं-झगडाको कुरा हुँदैन, सारा आधार पढाइमा छ। पढाइद्वारा नै मनुष्यबाट देवता बनिन्छ। भगवानले पढाउनु हुन्छ, भगवान् भगवती बनाउनको लागि। त्यो पाइ पैसाको पढाइ हो। यो पढाइ हो हीराजस्तो। केवल यस अन्तिम जन्ममा पवित्र बन्ने कुरा छ। यो हो सहज भन्दा सहज राजयोग। कानुन आदि पढ्न त्यति सहज छैन। यहाँ त बाबा र चक्रलाई याद गर्नाले चक्रवर्ती राजा बन्छौ। बाबालाई नजान्नु मतलब केही पनि नजान्नु। बाबा स्वयं विश्वको मालिक बन्नुहुन्न, बच्चाहरूलाई बनाउनु हुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— यी ब्रह्मा महाराजा बन्छन्, म बन्दिनँ। म निर्वाणधाममा

२०७५ कार्तिक १७ शनिबार ३-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बस्छु, बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। सच्चा-सच्चा निष्काम सेवा निराकार परमपिता परमात्माले नै गर्न सक्नुहुन्छ, मनुष्यले गर्न सक्दैनन्। ईश्वरलाई पाएपछि सारा विश्वको मालिक बन्छौ। धर्ती आकाश सबैको मालिक बन्छौ। देवताहरू विश्वको मालिक थिए नि। अहिले त कति विभाजन भएका छन्। अब फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। स्वर्गमा तिमी नै थियौ। भारतवर्ष विश्वको मालिक थियो, अहिले कङ्गाल छ। फेरि यी माताहरूद्वारा विश्वको मालिक बनाउँछु। माताहरूको ठूलो संख्या छ त्यसैले वन्दे मातरम् भनिन्छ। समय थोरै छ, शरीरको भरोसा छैन। मर्नु त सबैलाई छ। सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ, सबैलाई फर्केर जानु छ। यो कुरा भगवानले पढाउनु हुन्छ। उहाँलाई ज्ञानसागर, शान्तिका सागर, आनन्दका सागर भनिन्छ। उहाँले नै फेरि यस्ता सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण पवित्र बनाउनु हुन्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाका नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो पढाइले हीरा जस्तो बनाउँछ, त्यसैले यसलाई राम्ररी पढ्नु छ र अरू सबै सङ्गत तोडेर एक बाबा सँग जोड्नु छ।
- २) श्रीमतमा चलेर स्वर्गको पूरा वर्सा लिनु छ। हिंङ्दा-डुल्दा स्वदर्शन चक्र फिराइरहनु छ।

वरदानः— श्रीमत अनुसार हुन्छ हजुर भनेर, हजुरलाई हाजिर अनुभव गर्ने सर्व प्राप्ति सम्पन्न भव

जसले हरेक कुरामा बाबाको श्रीमत अनुसार “हुन्छ हजुर, हुन्छ हजुर” गर्छ, यसरी बच्चाहरूले हुन्छ हजुर गर्नु अर्थात् बाबा बच्चाहरूको अगाडि हाजिर हजुर हुनु। जब हजुर हाजिर हुनुभयो भने कुनै पनि कुराको कमी रहने छैन, सदा सम्पन्न बन्छौ। दाता र भाग्य विधाता दुवैको प्राप्तिको भाग्यको सितारा मस्तकमा चम्किन थाल्नेछ।

स्लोगनः— परमात्म वर्साको अधिकारी बनेर रह्यौ भने अधीनता आउन सक्दैन।

शब्दार्थः— १. एडाप्ट— गोदमा लिनु, धर्मको बच्चा बनाउनु।